

РЕШЕНИЕ

№ 10388

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4124** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „Дизбет“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № 000030-3464/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /НАП/.

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон. Сочи се, че органът не е взел предвид разпоредбата на чл.34 от Закона за хазарта /ЗХ/, съгласно която едва след получаването на удостоверение за издаден лиценз искателят може да започне фактическото осъществяване на дейността. Счита се, че до получаването на лиценза той не осъществява дейност и именно затова е предвидено да не заплаща вноски за социално отговорно поведение като организатор, тъй като той няма поведение /не организира хазартни игри/, което да изисква вноски за социална отговорност. Искането за отмяна на решението, с което се оставя без уважение искането за възстановяване на платена с платежно нареждане от 11.01.2024г. вноски за социално отговорно поведение по чл.10а от ЗХ в размер на 5 000 лв., да бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски.

Становище по жалбата в съдебно заседание е изразено от процесуалния представител с молба, постъпила по делото на 10.06.2024г.

Ответникът чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Прави искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С Решение № 00030-9848/27.11.2023г. на изпълнителния директор на НАП е издаден лиценз на „Дизбет“ ООД [населено място] за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от пет години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица]. Решението е връчено по електронен път на 27.11.2023г. На дружеството е издадено Удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартни игри с № 000030-10220 от 12.12.2023г., предадено в оригинал с приемо-предавателен протокол на 02.01.2024г.

С платежно нареждане от 11.01.2024г. от „Дизбет“ ООД е внесена по сметка на НАП – ЦУ сумата от 5 000 лв., с основание за плащане: „ДТ чл.10а от ЗХ“.

С платежно нареждане от 12.02.2024г. от дружеството отново е внесена по сметка на НАП – ЦУ сумата от 5 000 лв., с основание за плащане: „ДТ чл.10а от ЗХ“.

На 21.02.2024г. дружеството е направило искане до НАП за връщане на недължимо внесена вноска от 11.01.2024г. за социално отговорно поведение по чл.10а от ЗХ в размер на 5 000 лв.

С Решение № 000030-3464/25.03.2024г. на изпълнителния директор на НАП е оставено без уважение искане вх. № 26-Д-207/21.02.2024г. на „Дизбет“ ООД за възстановяване на платена с платежно нареждане от 11.01.2024г. по сметка на НАП вноска за социално отговорно поведение по чл.10а от ЗХ в размер на 5 000 лв., като неоснователно. В мотивите на решението е посочено, че регламентираната в чл.10а от ЗХ годишна вноска за социално отговорно поведение се дължи от субектите, притежаващи качеството на организатори на хазартни игри през съответната календарна година, без да зависи от броя на дните или месеците от годината, през които посоченото качество е било налично. Влизането в сила на решението за издаване на лиценз е съгласно разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗХ, когато решението не е обжалвано в срок или подадените жалби не са уважени. С влизане в сила решението на 11.12.2023г. дружеството е придобило качеството „организатор“ на хазартни игри, с всички произтичащи от закона права и задължения. Поради тези обстоятелства, дружеството правилно и в срок е платило вноската в размер на 5000 лв., дължима за 2023г. с платежно нареждане от 11.01.2024г.

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 25.03.2024г. Жалбата е подадена на 04.04.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в предвидения в закона срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Оспореният акт е издаден от изпълнителния директор на НАП в изпълнение на функциите и правомощията му по чл.17, ал.1, т.16 от ЗХ.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на оспорения акт. Актът е издаден в писмена форма, с изискуемите реквизити. Изложени са фактически и правни основания.

Разпоредбата на чл.10а, ал.1 от ЗХ предвижда задължение за организаторите на хазартни игри да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз. Вноските се внасят в срок до 31 март на текущата година, а организаторите на хазартни игри, получили лиценз след тази дата, внасят годишните вноски в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза, арг. чл. 10а, ал. 3, изр. 1 от ЗХ. За невнесените в срок вноски се дължи лихва в размер на законната лихва / чл. 10а, ал. 3, изр. 2 ЗХ/.

Спорът в настоящия случай се свежда до това дали жалбоподателят дължи заплащане на вноската по чл. 10а от ЗХ за 2023 година. Според разпоредбата на чл.10, ал.1, т.3 от ЗХ /в приложимата към този момент редакция/ за процесната игрална зала тази вноска възлиза на 5000 лв., каквато сума дружеството е платило с платежно нареждане от 11.01.2024г.

Видно от посочената по-горе разпоредба на чл.10а от ЗХ, релевантен е моментът на получаване на лиценз. Дължимостта на вноската по чл. 10а от ЗХ не се свързва с получаване на удостоверение по чл.34 от ЗХ и зависи единствено от получаването на лиценз за организиране на хазартни игри. Моментът, от който той е получен определя кога вноската става дължима, както това изрично е отбелязано в чл.10а, ал.3 от ЗХ. Тя е годишна, следователно се плаща отделно за всяка година, през която лицето притежава това качество. Решението за издадения лиценз е влязло в сила на 12.12.2023г., а не както е посочено в оспореното решение - 11.12.2023г. /срокът за обжалване е до 11.12.2023г., вкл./, но това не променя факта, че през м. декември дружеството е притежавало валиден лиценз за организиране на хазартни игри и е дължало вноската за календарната 2023 година. Н. на вноската в предвидените срокове би довело до начисляване на законна лихва за периода на просрочието. Поради тези обстоятелства, платената от дружеството вноска в размер на 5000 лв. с платежно нареждане от 11.01.2024г. е дължима.

Удостоверението за издаден лиценз се издава на основание влязло в сила решение за издаване на лиценз. Удостоверението има значение само за фактическото осъществяване на дейността на вече придобилия качеството "организатор на хазартни игри". То удостоверява вече настъпилия юридически факт по издаване на лиценз и придобиване на качеството "организатор на хазартни игри", поради което не е основание за възникване на задължението да се внесе вноската по чл.10а от ЗХ.

Предвид изложеното жалбата на „Дизбет“ ООД срещу Решение № 000030-3464/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите е неоснователна. Изложените аргументи от жалбоподателя не намират опора в закона.

При този изход на правния спор основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.3 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дизбет“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № 000030-3464/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „Дизбет“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено

място] да заплати на Национална агенция за приходите сумата 100,00 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: